

30 Μαΐου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΙΤΣΑ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1058/87).

5 *Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Ενέργειες και Συνέπειες — Το δικαίωμα αποζημιώσεων με βάση το Άρθρο 146.6 του Συντάγματος — Η διάκρισή του από τη δημοσίου δικαίου υποχρέωση του Άρθρου 146.5 — Περιστάσεις συμμόρφωσης με το Άρθρο 146.5 στην κριθείσα περίπτωση.*

Η αιτήτρια προσέβαλε την κατ' επανεξέταση απόρριψη του αιτήματός της για εργοδότησή της στο Θ.Ο.Κ.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: -

1. Είναι γεγονός ότι η αιτήτρια δε ζήτησε αποζημιώσεις κάτω από το Άρθρο 146.6 του Συντάγματος μετά την ακυρωτική απόφαση. Το Δικαστήριο δε σχολιάζει αν εδικοιούτο και ποιες θα ήσαν οι αποζημιώσεις σε μια τέτοια περίπτωση, παρόλο που θα πρέπει να προβληθεί το ερώτημα που εγείρεται από το γεγονός ότι δεν μπορούσε να θεωρηθεί βέβαιο ότι η αιτήτρια δεν είχε οριστικά επιλεγεί αντί του ενδιαφερόμενου μέρους του οποίου ο διορισμός ακυρώθηκε. -
- 15 Αφού λοιπόν δεν υπήρξε απόφαση, κάτω από το Άρθρο 146.5 επιβάλλετο η ενεργός συμμόρφωση του Θ.Ο.Κ. με την επανεξέταση του θέματος παρόλο που η ακυρωθείσα πράξη ήταν περιορισμένης χρονικής ισχύος και η περίοδος αυτή είχε λήξει πριν την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης. Αναμφίβολα σε περίπτωση που κατά την
- 20 επανεξέταση η αιτήτρια θα επιλεγόταν ως η πιο κατάλληλη για να διοριστεί αντί του ενδιαφερόμενου μέρους, θα διοριζόταν ασφαλώς
- 25

αναδρομικά για την περίοδο στην οποία αναφερόταν η ακυρωθείσα απόφαση και τότε θα εδικαιούτο σε αποζημιώσεις για την απώλεια της ευκαιρίας να εργαστεί και το μισθό, έστω και αν δεν ήταν φυσικά δυνατό να εργασθεί αναδρομικά για την περίοδο εκείνη. Με τον τρόπο αυτό θα γινόταν πλήρης αποκατάσταση της αιτήτριας μέσα στην έννοια του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος και το δικαίωμα για αποζημιώσεις κάτω από το Άρθρο 146.6 θα αποτελούσε θέμα του ιδιωτικού δικαίου σε αντιδιαστολή προς την υποχρέωση του Άρθρου 146.5 που βρίσκεται στο χώρο του δημοσίου δικαίου.

5

Η επανεξέταση του θέματος σε συμμόρφωση της προηγούμενης ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της υπόθεσης στην επίδικη αυτή πράξη.

10

2. Από τα στοιχεία των φακέλων που είναι ενώπιον του Δικαστηρίου και τα οποία ήταν ενώπιον του καθ' ου η αίτηση κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορθά θεωρήθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος ότι υπερέιχε της αιτήτριας, η δε μακρότερη της υπηρεσία δεν προσδίδει σ' αυτήν την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογεί ακύρωση της πράξης που προήλθε από την επανεξέταση. Εξετάζοντας δε τη νομιμότητα της απόφασης αυτής το Δικαστήριο δεν συμφώνησε με την εισηγήση ότι υπάρχουν λόγοι ακυρώσεώς της.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Antoniadou v. Cyprus Theatrical Organization (1987) 3(A) C.L.R. 337,

30

Christofides v. Attorney-General (1981) 1 C.L.R. 18,

Kampis v. Republic (1984) 1 C.L.R. 314.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου α) να απορρίψει εκ νέου αίτηση της αιτήτριας για διορισμό της, επί συμβάσει, στη θέση ηθοποιού του Θ.Ο.Κ. για την θεατρική περίοδο 1985-86 και β) να προσλάβει εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση ηθοποιού του Θ.Ο.Κ. αντί της αιτήτριας.

40

A. Μαρχίδης, για την Αιτήτρια.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

10 "1. Διακήρυξιν του Δικαστηρίου ότι η Διοικητική πράξις και/ή απόφασις του καθ' ου η Αίτησις η κοινοποιηθείσα εις την αιτήτριαν δι επιστολής ημ. 12.10.87 (φωτοαντίγραφον της οποίας επισυνάπτεται ως Τεκμήριον Α) και δια την οποίας απερρίφθη εκ νέου αίτησις της αιτητριας δια διορισμόν της επί συμβάσει εις θέσιν ηθοποιού του Θ.Ο.Κ. δια την θεατρικήν περίοδον 1985/86 είναι άκυρος και εστερημένη ουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

15 2. Διακήρυξιν του Δικαστηρίου ότι η πράξις του καθ' ου η Αίτησις δια της οποίας προσελήφθη εκ νέου το ενδιαφερόμενον άτομον αντί και/ή εις την θέσιν της αιτητριας εις την θέσιν ηθοποιού εις τον Θ.Ο.Κ. δια την ως άνω θεατρικήν περίοδον είναι άκυρος και εστερημένη ουδήποτε εννόμου αποτελέσματος."

20

25 Η αιτήτρια είναι ηθοποιός και συγκαταλέγεται μεταξύ των αρχικών στελεχών του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, που θα αναφέρεται στη συνέχεια ως ο Θ.Ο.Κ., και προσέφερε υπηρεσίες στο Κυπριακό Θέατρο για είκοσι χρόνια. Ο Θ.Ο.Κ. απέρριψε αίτηση της αιτήτριας για πρόσληψη της στη θέση ηθοποιού του Θ.Ο.Κ. για την περίοδο 1985-1986, επληροφόρησε δε περί τούτου την αιτήτρια με επιστολή ημερομηνίας 31 Ιουλίου 1985. Αντί της αιτήτριας προσελήφθη το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ηθοποιού Β. 30 Ως αποτέλεσμά η αιτήτρια καταχώρησε την προσφυγή με αριθμό 881/85 με την οποία στις 27 Μαρτίου 1987 (Βλέπε *Pitsa Antoniadou v. Cyprus Theatrical Organization* (1987) 3 C.L.R. 337), ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο η επίδικη, σε εκείνη 35 την υπόθεση, απόφαση του Θ.Ο.Κ.

40 Μετά από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου το Διοικητικό Συμβούλιο του Θ.Ο.Κ. κατά τη συνεδρία του της 11ης Μαΐου 1987, προκειμένου να συμμορφωθεί ο Οργανισμός με την απόφαση του Δικαστηρίου, αποφάσισε να επανεξετασθεί το θέμα σε πρώτο στάδιο από την Καλλιτεχνική Επιτροπή και σε δεύτερο στάδιο από το Διοικητικό Συμβούλιο, με γνώμονα τα πορίσματα του Δικαστηρίου και με βάση τα γεγονότα όπως υφίσταντο και ήταν σε γνώση του Θ.Ο.Κ. κατά τον κρίσιμο χρόνο, δηλαδή τον Ιούλιο του

1985, όπως φαίνεται στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 1).

Το θέμα παραπέμφθηκε στον Πρόεδρο της Καλλιτεχνικής Επιτροπής με επιστολή του Διευθυντή του Οργανισμού με αρ. φακ. 285/87/6 και ημερομηνίας 4 Αυγούστου 1987 (Παράρτημα 2) και η Καλλιτεχνική Επιτροπή επανεξέτασε την υποψηφιότητα των ηθοποιών Πίτσας Αντωνιάδου και Τάκη Χριστοφάκη για πρόσληψη ως τακτικών ηθοποιών στο Θ.Ο.Κ. κατά τη θεατρική περίοδο 1985-1986 κατά τη συνεδρία της 24ης Αυγούστου 1987. Τα σχετικά γεγονότα σε έκταση φαίνονται στα πρακτικά της συνεδρίας αυτής (Παράρτημα 3).

Με βάση τα προσόντα, την προϋπηρεσία στο θέατρο μέχρι το 1985 και την καλλιτεχνική απόδοση των δύο υποψηφίων ως και όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίας της Καλλιτεχνικής Επιτροπής αρ. 60 της 24ης Αυγούστου 1987, (Παράρτημα 3), η Καλλιτεχνική Επιτροπή που βρισκετο σε πλήρη απαρτία, εκτός από ένα μέλος της, τον Αχιλλέα Πυλιώτη ο οποίος απουσίαζε στο εξωτερικό, πήρε ομόφωνα την πιο κάτω απόφαση:

"ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Με βάση την προϋπηρεσία των δύο ηθοποιών στο θέατρο που αναφέρεται πιο πάνω, η Καλλιτεχνική Επιτροπή διαπιστώνει ότι η κα Πίτσα Αντωνιάδου έλαβε μέρος μόνο σε Κυπριακούς Θιάσους ενώ ο κ. Τάκης Χριστοφάκης έλαβε μέρος και σε αξιολογητά θεατρικά συγκροτήματα της Ελλάδας, όπως το Θέατρο Τέχνης του Κάρολου Κουν, το Λαϊκό Πειραματικό Θέατρο του Λεωνίδα Τριβιζά και άλλα, πράγμα που είναι εις πίστη του. Με βάση επίσης όλα τα πιο πάνω η Καλλιτεχνική Επιτροπή, παρά το γεγονός ότι η κα Πίτσα Αντωνιάδου έχει μακρότερη υπηρεσία στο θέατρο, ευρίσκει ότι ο κ. Τάκης Χριστοφάκης υπερτερεί αισθητά σε καλλιτεχνική ικανότητα και ακαδημαϊκά προσόντα, στοιχεία τα οποία θεωρεί ως βασικούς παράγοντες για την πρόσληψη ηθοποιών στον Θ.Ο.Κ. Γι' αυτό αποφασίζεται ομόφωνα να υποβληθεί εισήγηση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής προς το Διοικητικό Συμβούλιο για τον επί συμβάσει επαναδιορισμό του κ. Τάκη Χριστοφάκη στη θέση Ηθοποιού Β' για την θεατρική περίοδο 1985-86."

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Θ.Ο.Κ. το οποίο επανεξέτασε κατά τη συνεδρία του αρ. 225 της 14ης Σεπτεμβρίου 1987 την υποψηφιότητα των ηθοποιών Πίτσας Αντωνιάδου και Τάκη Χριστοφάκη για πρόσληψη ως τακτικών ηθοποιών στον Οργανισμό κατά τη θε-

ατρική περίοδο 1985-1986 πήρε την ακόλουθη απόφαση: "Το Διοικητικό Συμβούλιο υιοθετεί πλήρως την ομόφωνη εισήγηση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής ως και αυτά που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίας της αρ. 60 της 24.8.87 και αποφασίζει ομόφωνα τον
 5 επί συμβάσει επαναδιορισμό του κ. Τάκη Χριστοφάκη ως Ηθοποιού Β' στον Θ.Ο.Κ. για τη θεατρική περίοδο 1985/86 (1.10.85-30.9.86), τον οποίο ευρίσκει ότι υπερτερεί αισθητά σε καλλιτεχνική ικανότητα και ακαδημαϊκά προσόντα από την καν Πίτσαν Αντωνιάδου, για τους λόγους που εκτίθενται στα πρακτικά της πιο πάνω συνεδρίας
 10 της Καλλιτεχνικής Επιτροπής." (Παράρτημα 4).

Είναι η θέση της αιτήτριας ότι μια και είχε λήξει η συμβατική περίοδος που αφορούσε τον επίδικο διορισμό ο Θ.Ο.Κ. δεν είχε δικαίωμα ή εξουσία να προχωρήσει και να επανεξετάσει το θέμα και να προβεί σε νέο διορισμό για την ίδια περίοδο. Το μόνο δικαίωμα και η μόνη υποχρέωση του Θ.Ο.Κ. ήταν να συζητήσει με την αιτήτρια θέμα αποζημιώσεων και σε περίπτωση μη συμμόρφωσης το θέμα της αποζημιώσεως θα ελύετο όπως προβλέπει το Άρθρο 146.6 του Συντάγματος και με βάση τη παρατήρηση αυτή ο ευπαίδευτος δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε ότι η επίδικη πράξη είναι
 15 άκυρη και στερημένη οποιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

Είναι γεγονός ότι η αιτήτρια δεν ζήτησε αποζημιώσεις κάτω από το Άρθρο 146.6 του Συντάγματος μετά την ακυρωτική απόφαση. Δε θα σχολιάσω εδώ αν edικαιούτο και ποιές θα ήσαν οι αποζημιώσεις σε μια τέτοια περίπτωση παρόλο που θα πρέπει να προβληθεί το ερώτημα που εγείρεται από το γεγονός ότι δεν μπορούσε να θεωρηθεί βέβαιο ότι η αιτήτρια δεν είχε οριστικά επιλεγεί αντί του ενδιαφερόμενου μέρους του οποίου ο διορισμός ακυρώθηκε. Αφού λοιπόν δεν υπήρξε απόφαση, κάτω από το Άρθρο 146.5 επιβάλλετο η ενεργός συμμόρφωση του Θ.Ο.Κ. με την επανεξέταση του θέματος παρόλο που η ακυρωθείσα πράξη ήταν περιορισμένης χρονικής ισχύος και η περίοδος αυτή είχε λήξει πριν την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης. Αναμφίβολα σε περίπτωση που κατά την επανεξέταση η αιτήτρια θα επιλεγόταν ως η πιο κατάλληλη για να διοριστεί αντί του ενδιαφερόμενου μέρους, θα διοριζόταν ασφαλώς αναδρομικά για την περίοδο στην οποία αναφερόταν η ακυρωθείσα απόφαση και τότε θα edικαιούτο σε αποζημιώσεις για την απώλεια της ευκαιρίας να εργαστεί και τον μισθό, έστω και αν δεν ήταν φυσικά δυνατό να εργασθεί αναδρομικά για την περίοδο εκείνη. Με τον τρόπο αυτό θα γινόταν πλήρης αποκατάσταση της αιτήτριας μέσα στην έννοια του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος και το δικαίωμα για αποζημιώσεις κάτω από το Άρθρο 146.6 θα αποτελούσε θέμα του ιδιωτικού δικαίου
 25
 30
 35
 40

σε αντιδιαστολή προς την υποχρέωση του Άρθρου 146.5 που βρίσκειται στο χώρο του δημοσίου δικαίου.

Αναφορικά με τα θέματα της υποχρέωσης της διοίκησης προς συμμόρφωση στις ακυρωτικές αποφάσεις του Δικαστηρίου τούτου και τα δικαιώματα καταχώρησης αγωγής στο αρμόδιο Δικαστήριο για αποζημιώσεις κάτω από την παράγραφο 6 του Άρθρου 146 αξίζει να γίνει αναφορά στις υποθέσεις **Christofides v. The Attorney-General of the Republic** (1981) 1 C.L.R. 18 και **Costas Kampis v. The Republic** (1984) 1 C.L.R. 314. Δεν έχω καμιά δυσκολία να πω ότι η επανεξέταση του θέματος σε συμμόρφωση της προηγούμενης ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν αποτελεί λόγο ακυρώσεως της υπόθεσης στην επίδικη αυτή πράξη.

Είναι η θέση της αιτήτριας ότι η διαπίστωση του Θ.Ο.Κ. ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει της αιτήτριας σε προσόντα και καλλιτεχνική απόδοση, γεγονός που αποτέλεσε και την αιτιολογία της απόφασης, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο Θ.Ο.Κ. ενήργησε κάτω από πλάνη περί τα πράγματα γιατί από τα στοιχεία του φακέλου και τις εκθέσεις αξιολογήσεως φαίνεται ότι η αιτήτρια είναι "ελαφρώς καλύτερη του ενδιαφερομένου προσώπου". Και ενόψη της μακρότερης υπηρεσίας της έπρεπε να προτιμηθεί αυτή αντί το ενδιαφερόμενο μέρος. Συνεπώς πάσχει και η αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Επίσης ότι δεν έγινε επαρκής έρευνα όσον αφορά την καλλιτεχνική δραστηριότητα του ενδιαφερομένου προσώπου.

Από τα στοιχεία των φακέλων που είναι ενώπιον μου και τα οποία ήταν ενώπιον του καθ' ου η αίτηση κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ορθά θεωρήθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος ότι υπερείχε της αιτήτριας, η δε μακρότερη της υπηρεσία δεν προσδίδει σ' αυτήν την απαραίτητη έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογεί ακύρωση της πράξης που προήλθε από την επανεξέταση. Εξετάζοντας δε τη νομιμότητα της απόφασης αυτής δεν συμφωνώ με την εισήγηση ότι υπάρχουν λόγοι ακυρώσεως της γιατί θεωρώ ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε νόμιμα και ορθά μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας του Θ.Ο.Κ. αφού λήφθηκαν υπόψη όλα τα γεγονότα και στοιχεία της υπόθεσης, κατόπιν διεξαγωγής της δέουσας έρευνας, είναι δε απόλυτα αιτιολογημένη.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.